

Podem restar indiferents?

Romà Casanova, bisbe de Vic

En una societat d'individualisme i immediatesa, en què l'ambient ens convida a pensar només en els interessos propis i, com a màxim, en els interessos dels «nostres», en quant són meus; i, a més, quan la velocitat de les comunicacions produeix vertigen, no ajudant-nos a donar importància al que realment en té; enmig d'aquesta societat, Mans Unides ens fa, en la campanya d'enguany, una crida ben explícita: «La nostra indiferència els condemna a l'oblit.»

En el nostre món hi ha una desigualtat punyent. Hi ha una part de persones que poden dur una vida digna amb l'accés als recursos i serveis fonamentals. Però una altra part molt més gran, avui, en el nostre món, no tenen ni les opcions ni les oportunitats per a viure en les condicions pròpies de la dignitat humana. Davant aquesta desigualtat, ¿podem realment restar indiferents nosaltres, els cristians?

La part més gran de la humanitat no té les oportunitats per a viure en condicions dignes

No podem oblidar mai la fraternitat universal que brolla de l'Evangeli de nostre Senyor Jesucrist. Les nostres afirmacions de fe fonamentals —creiem en Déu Pare; creiem en Jesús, salvador de tots els homes; creiem en l'Esperit Sant, esperit de caritat i unitat— no ens poden deixar indiferents enfront de l'escandalosa desigualtat del nostre món. La fraternitat que niua en el cor del creient en Crist no és pas una opció entre altres. L'afirmació de Déu Pare ens fa germans a tots, sense cap distinció; la mort salvadora de Crist, que trenca les barreres que hi ha entre els pobles, eixampla, sense límits, el nostre cor; i la certesa

que l'Esperit habita en els nostres cors ens dona l'esperança que la caritat mai no s'esgotarà en nosaltres, com el pot de farina i la gerra de l'oli de la viuda de Sarepta del profeta Elies.

La Campanya contra la Fam de Mans Unides d'aquest any, com sempre, és molt concreta. Presenta dos objectius, amb cara i ulls, per a la nostra diòcesi de Vic, a Bolívia i a Guatemala, dos projectes que sumen uns cent seixanta mil euros. El repte és gran, però es confia en la generositat de tots, el treball dels voluntaris en les parròquies i la implicació de les institucions.

La fraternitat feta caritat activa ens demana, doncs, no restar indiferents als nostres germans que, encara que llunyans en l'espai, han de ser propers en la nostra estimació. Siguem, una vegada més, generosos, no pas esquitats. Recordem aquelles paraules de sant Pau: *El sembrador mesquí tindrà una collita mesquina, el sembrador generós la tindrà generosa* (2Co 9,6).

